

Razmatranje: Bogojavljenje

Neka razmišljanja koja mogu pomoći našoj molitvi na veliki blagdan Kristova objavljenja narodima.

- Mudraci predstavljaju sve narode
- Donošenje otkupljenja svim dušama
- Dajući svjetlo vlastitim životom

„NE PREVIŠE DAVNO, sveti Josemaría je rekao: 'Divio sam se mramornom

bareljefu koji je prikazivao klanjanje mudraca Djetetu Isusu. U okviru oko ovog bareljefa bili su drugi likovi: četiri anđela, svaki sa simbolom: dijademom, svijetom okrunjenim križem, mačem i žezlom. Na ovaj slikovit način, koristeći dobro poznate simbole, prikazan je događaj koji danas obilježavamo: neki mudraci - predaja kaže da su bili kraljevi - dolaze se pokloniti Djetetu, nakon što su u Jeruzalemu pitali: Gdje je onaj koji se rodio, kralj židovski? (usp. Mt 2,2). [1]

„Bogojavljenje“ znači ukazanje ili očitovanje. S radošću slavimo očitovanje Krista svim narodima, predstavljenog ovim mudracima koji dolaze s Istoka. Nakon pastira, naš Gospodin se objavljuje ovim tajanstvenim likovima. U Bogojavljenju, Bog predstavlja svog Sina „narodima vođenim zvijezdom“. [2] Otkrivamo „slavu Boga koji je došao za sve: svaki narod, jezik i puk

je od njega dobrodošao i voljen. Simbolizira ga svjetlo koje prodire i obasjava sve stvari“.[3] Novorođenče je Mesija obećan Izraelcima, ali njegova otkupiteljska misija proteže se na sve narode zemlje. „Slavimo Krista, odredište hodočašća naroda u potrazi za spasenjem.“[4]

Evandjelje nam govori da su mudraci, ušavši u kuću, ugledali dijete s Marijom, njegovom majkom, padoše i pokloniše mu se (Mt 2,11). U njihovom štovanju vidimo predstavljene milijune ljudi iz svih krajeva svijeta koji su se, pozvani od Boga, krenuli klanjati Kristu. To je puno značenje Izaijinog proročanstva: Ustani, zasjaj! Jer svjetlost tvoja dođe i slava Gospodnja obasja te (Iz 60,1). Prorok upućuje svoj glas svetom gradu, slici Crkve, novog Jeruzalema, svjetla naroda. Kraljevi i narodi dolazit će izdaleka, privučeni sjajem njezine slave. Kao majka i učiteljica svih naroda, Crkva

ih prima u svoje krilo i predstavlja ih kao dragocjeni poklon Kristu.

VIŠE OD DVADESET STOLJEĆA PROŠLO JE od klanjanja mudraca i ta duga procesija ljudi iz cijelog svijeta tek je započela. Svi će se krajevi zemlje sjetiti i obratiti Gospodinu, i svi će se narodi pokloniti pred tobom (usp. Ps 22,27). Evangelizatorsko djelo prvih kršćana bilo je vrlo duboko. Širili su vjeru po cijelom poznatom svijetu, sijući obilno, i plodove nisu dugo čekali. Od tada su novi narodi dolazili – i nastavljaju dolaziti – Isusu i Mariji. Na isti način, i mi smo dolazili, sa svih geografskih širina, iz svih rasa i jezika. *Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi dolaze. Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u naručju.* (Iz 60,4).

„Moramo iznova i iznova ponavljati“, naglasio je sveti Josemaría, „da se Isus nije ograničio na skupinu privilegiranih ljudi; došao nam je otkriti da je Božja ljubav za sve. Bog voli sve muškarce i žene i on traži ljubav od svih. Od svakoga, bez obzira na njegovu ili njezinu osobnu situaciju, društveni položaj, profesiju ili zanat. Običan svakodnevni život nije nešto bezvrijedno: svi zemaljski putevi mogu biti prilika za susret s Kristom, koji nas poziva da se s njim poistovjetimo, kako bismo izvršili njegovu božansku misiju – na mjestu gdje se nalazimo. Bog nas poziva kroz sve iz svakodnevnog života, u patnjama i radostima ljudi s kojima živimo, u ljudskim interesima naših kolega i u malim stvarima koje čine naš obiteljski život. Bog nas također poziva kroz velike probleme, sukobe i izazove svakog razdoblja povijesti, koji privlače trud i idealizam velikog dijela čovječanstva.“[5]

Naša je misija ista kao i misija onih ranih kršćana: „Djeco moja, ovdje smo da pomognemo mnoštvu, mnoštvu. Nema duše koju ne želimo voljeti i kojoj ne želimo pomoći. Moramo postati sve svima: ómnibus ómnia factus sum (1 Kor 9,22). Ne možemo okrenuti leđa nijednoj brizi, nijednoj ljudskoj potrebi.“[6] I mi smo vidjeli zvijezdu. I naš Gospodin želi dosegnuti svaku dušu, preko svakoga od nas, da svima ponudi svoju utjehu i spasenje.

U PREDGODIŠNJOJ SVETOJ MISI molit ćemo: „U Kristu, svjetlu naroda, objavio si narodima otajstvo našega spasenja.“ Želimo sudjelovati u djelu Otkupljenja. Sveti Ivan Pavao II. istaknuo je da „cjelokupni pogled na ljudski rod pokazuje da ova misija tek počinje.“[7] Živimo sigurni u nadi da je ovo Dijete istinsko svjetlo

svijeta, svjetlo koje sja u poniznosti. I, na određeni način, želimo nalikovati zvijezdi mudraca kako bismo pokazali put koji vodi k Bogu.

„Gdje je Kralj?“ upitao je sveti Josemaría na blagdan Bogojavljenja 1956. „Zar Isus ne želi vladati prije svega u srcima ljudi, u vašem srcu? Zato je postao Dijete, jer tko može ne voljeti malu bebu? Gdje je onda Kralj? Gdje je Krist, kojeg Duh Sveti želi oblikovati u našoj duši? On ne može biti prisutan u ponosu koji nas odvaja od Boga, ili u nedostatku ljubavi koja nas izolira od drugih. Krist ne može biti tamo; tamo je čovjek prepušten sam sebi. Dok klečite pred nogama Djeteta Isusa na dan Bogojavljenja, pred Kraljem koji ne nosi nikakve vanjske znakove kraljevstva, možete mu reći: Gospodine, uzmi moj ponos; slomi moje samoljublje, moju želju da se potvrdim i nametnem drugima. Učini

temeljem moje osobnosti moje poistovjećivanje s tobom.“[8]

Na ovaj veliki dan s ljubavlju gledamo u Betlehem, kako bismo učili od onih ljudi s Istoka koji su se poklonili pred Djetetom. Uzimajući mudrace kao uzor, govorimo Isusu da, uz njegovu pomoć, nećemo postavljati prepreke njegovoj otkupiteljskoj volji. Molimo Mariju da nas nauči biti svjetlo svojoj obitelji i prijateljima. Također je molimo za poniznost kako bi Krist mogao živjeti u našim srcima i kako bismo mogli, poistovjećeni s Njim, privući mnoge muškarce i žene njegovoj otkupiteljskoj ljubavi.

[1] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 31.

[2] Bogojavljenje Gospodinovo, Misa dana, Kolekta.

[3] Papa Franjo, Homilija, 6. siječnja 2019.

[4] Papa Benedikt XVI., Homilija, 6. siječnja 2007.

[5] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 110.

[6] Sveti Josemaría, Pismo od 6. svibnja 1945., 42.

[7] Sveti Ivan Pavao II., Enciklika Redemptoris missio, 1.

[8] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 31.